

Bemærkninger til forslaget til folketingsbeslutning.

Almindelige bemærkninger.

USA fremsatte i november 1974 planer om etablering af en stor ny lånefacilitet, der skulle bidrage til at mindske det økonomiske pres, som de stærkt forhøjede oliepriser medførte for de olieimporterende lande. Behandlingen af USA's forslag foregik i første omgang i 10-lande-gruppen (USA, Canada, Japan, Tyskland, England, Frankrig, Italien, Belgien, Holland og Sverige). Efter nogle forberedende møder i en arbejdsgruppe i december og januar blev der på et 10-lande-ministermøde i Washington i midten af januar opnået enighed om, at der så snart som muligt skulle oprettes en fond med samlede kvoter på 25 mia. dollars.

Efter vedtagelsen i Washington skulle medlemskab i den påtænkte lånefond stå åben for alle OECD-lande. Det videre arbejde med udarbejdelse af en aftaletekst blev henlagt til et ad-hoc-udvalg inden for rammerne af OECD, hvor samtlige medlemslande havde adgang til at deltage. Aftalen om oprettelse af en finansiel støttefond inden for rammerne af OECD blev undertegnet i Paris den 9. april 1975 af samtlige 24 OECD-lande bortset fra Tyrkiet, der dog har tilkendegivet, at det agter at underskrive aftalen. Den danske undertegnelse fandt sted efter forudgående orientering af det udenrigspolitiske nævn og folketingets markedsudvalg.

Ifølge aftalen er der for hvert medlemsland fastsat en kvote, hvis værdi er angivet i Særlige Trækningsrettigheder (SDR). Den samlede sum af kvoter udgør 20 mia. SDR, svarende til ca. 25 mia. dollars.

Aftalen vil træde i kraft, når lande, der repræsenterer 90 pct. af de samlede kvoter, har ratificeret aftalen. Dog kan 15 lande med mindst 60 pct. af kvoterne ved en enstemmig beslutning vedtage at sætte aftalen i kraft for deres vedkommende, før 90 pct.'s kravet er opfyldt. Fondens bemyndigelse til at yde udlån skal løbe i 2 år fra aftalens ikrafttræden.

Aftalen forelægges folketinget i henhold til grundlovens § 19, idet den indebærer, at den danske stat kan komme til at påtage sig forpligtelser inden for den danske kvote, der er på 240 millioner SDR eller ca. 1,65 mia. danske kroner, svarende til en andel på 1,2 pct. af Fondens. Som et modstykke til denne potentielle forpligtelse vil Danmark i en ekstraordinær vanskelig betalingsbalan-

cesituation kunne optage lån i Støttefonden på indtil det dobbelte af kvoten eller eventuelt et endnu større beløb.

Aftalen indebærer ikke overførsel af beføjelser, som tilkommer danske myndigheder, hvorfor grundlovens § 20 ikke finder anvendelse.

I det følgende redegøres for hovedindholdet af aftalen og dens virkninger for Danmark.

Fondens målsætninger (aftalens art. I-II).

Fondens hovedformål er at tilskynde og bistå medlemmer til at undgå importbegrænsende eller kunstigt eksportstimulerende indgreb. Samtidig skal medlemmerne sigte mod at føre en økonomisk politik på nationalt plan og over for udlandet, der sikrer opretholdelsen af den frie udveksling af varer og tjenesteydelser mellem landene og tillige har til formål at forøge produktionen og fremme besparelsen af energi.

Fonden skal virke som støtte for medlemmernes økonomiske samarbejde og give mulighed for gensidig finansiel bistand gennem sin långivning. Samarbejdet mellem medlemmerne kommer også til udtryk ved, at risikoen ved Fondens udlån fordeles mellem alle medlemmer i forhold til deres kvoter, uanset hvordan udlånene er finansieret.

Den finansielle Støttefond kan ifølge aftalen yde lån i særlige situationer, hvor et medlemsland er stillet over for alvorlige betalingsbalancevanskeligheder. Det er en forudsætning for at opnå lån hos Fonden, at det pågældende land allerede i rimeligt omfang har udnyttet de eksisterende lånemuligheder under andre internationale finansieringsordninger (Den internationale Valutafond og EF's låne- og støttearrangementer vil være relevante for Danmarks vedkommende). Fonden har således karakter af et sikkerhedsnet til supplerende af andre foreliggende kreditmuligheder. Dette betyder dog ikke, at et medlem først vil kunne låne, når alle sådanne finansieringsmuligheder er udtømt.

Kvoter (aftalens art. III-IV, XII og XIV).

I tillægget til aftalen er der for hvert medlemsland fastsat en kvote, udtrykt i Valutafondens Særlige Trækningsrettigheder (SDR). Denne kvote angiver det maksimumsbeløb, inden for hvilket det enkelte medlemsland vil være forpligtet til at yde bistand til Fonden i form af direkte bidrag eller i form af garantier i forbindelse med Fondens lån-